

Th. Hart de Ruyter (1969). Anorexie als symptoom. *Nederlands Tijdschrift voor Psychiatrie*, 11, 161-177.
Samenvatting in Nederlands en Engels.

SAMENVATTING

Het symptoom anorexie kan bij kinderen diverse oorzaken hebben; terwijl de achtergrond zeer verschillend kan zijn. Uitvoerig wordt ingegaan op de anorexie van het meisje in de (pre)puberteit. Op grond van literatuur en onderzoek van zeven gevallen wordt de anorexie hier gezien als een enkel – zij het belangrijk – onderdeel van een afweerorganisatie, waarbij het orale aandrift-afweer conflict centraal staat. De anorexie is een preverbaal afweermechanisme met een duidelijke alarmfunctie: een 'body language form of acting-out' (FRAZIER). Schrijver meent dat het gewenst is een onderscheid te maken tussen de vrij gemakkelijk te behandelen anorexia 'nervosa' en de anorexia 'mentalis'. Bij de laatste vorm staan naast een depressie met sterke schuldgevoelens waanachtige voorstellingen over orale bezwangering op de voorgrond. Het door de (pre)puberteit geluxeerde aandrift-afweer conflict in de orale sfeer stoelt bij de anorexia mentalis op een gebrekkige ontwikkeling van de Ik-functies als gevolg van een zeer vroege stoornis in de moeder-kind relatie. De afweer van de sexualiteit wordt verschoven naar de afweer van de vraatzucht. De angst om de controle te verliezen over de orale 'intake' leidt tot een vrijwel complete anorexie. Hierbij staat de krampachtige symbiotische gebondenheid aan de moeder elke verdere ontwikkeling op emotioneel en seksueel gebied in de weg. Aan de hand van twee langdurig behandelde gevallen uit deze laatste groep worden enkele opmerkingen gemaakt over de eisen, die aan een behandeling moeten worden gesteld om een werkelijke genezing mogelijk te maken.

SUMMARY

Anorexia can be due to several causes, and the background of the symptom can differ widely. This paper deals mainly with psychogenic anorexia in (pre)adolescent girls. It is based on psychoanalytically-oriented literature and on seven cases of the author. Psychogenic anorexia is seen as a single, but important symptom within the defense-organisation of an oral impulse-control conflict. It is a preverbal defense mechanism with a definite function of alarm. It is, speaking with Frazier: a body language form of acting out. The author makes a distinction between two forms of psychogenic anorexia in (pre)adolescence, the 'anorexia nervosa' and the 'anorexia mentalis'. In contrast to the first form, the latter is rather difficult to cure, the more so if the goal is not only the treatment of the anorexia, but of the patient. In anorexia mentalis a depression is found with guilt feelings of extreme severity, centered around phantasies of oral conception. (Pre)adolescent increase of impulses is the starting point of the symptoms, but the disease itself must be seen as based on a disturbed development of Ego-functions during a very early oral stage, caused by (or resulting in) a profound disturbance of the mother-child relationship. The fear of losing control of oral intake results in a nearly complete anorexia. Underneath, the symbiotic-dependant relationship with the mother inhibits any further emotional development. Finally some problems of treatment are discussed. The author especially mentions the danger of neglecting the disturbed development of character in anorexia 'mentalis'.

Chr. Lafeber (1967). Groepstherapie voor anorexia-nervosa patiënten. *Voordrachtenreeks van de Nederlandse Vereniging van Psychiaters in Dienstverband*, 9, 65-80.

SUMMARY

An activity group has been formed with eight female patients, all of them suffering from anorexia nervosa, and two therapists (male and female). A description is given of the experiences with this closed group during the first seven months of its existence. The group makes its own hand-puppets for puppet-theatre in order to use them for phantasy-play. Initially, there is evidence of a collective resistance. After a failure a way of playing is found in which all patients can take part, as it turns out. The way they act with their puppets is surprisingly original and lively, as opposed to their formal, overcorrect, reticent, highly passive attitude of the previous period. The pseudo-adjustment, typical for the anorexia-nervosa patient, cannot be maintained during the play.

The incapacity of those patients, as described by Hilde Bruch to experience oneself as a personality, thinking and acting on its own, is being discussed by the authors. The therapists try to explain the patients' lack of joy in playing. On the contrary, anxiety and defense are obvious. It proves to be helpful to assist the patient on this point in individual therapy. According to the therapists, the specific problems as well as the therapeutic possibilities of this group are found in breaking through the pseudo-adjustment by playing with the hand-puppets in the group. Next to it a few other less specific phenomena are discussed.